

Galiz Necasetten Namazın Sıhhatine Mâni Olan Miktar Ne Kadardır?

Bu pisliğin, kuru veya yaş bir madde olup olmamasına göre, namazın sıhhatine mâni olan miktar değişir. Şöyle ki: Galiz necâset tabir edilen ağır pislik, kuru bir madde ise, bir dirhem, yani, üç gramdan az olmalıdır. Üç gramdan fazlası, namazın sıhhatine mâni olur. Eğer yaş bir madde ise, el ayası dediğimiz avuç içinden daha geniş bir alana yayılmamış olması şarttır. El ayasından fazla bir kısmı bulaşmış olan pislik, namaza mânidir. Namaz kılabilmek için bu miktardaki pisliklerden temizlenmek farzdır. Bu miktarlardan aşağı olan pislikler, namazın sıhhatine engel teşkil etmez. Ancak yine de bu miktar pisliğin - eğer mümkünse - yok edilmesi sünnettir.

Hafif Necâsetten Sayılan Maddeler Nelerdir?

- 1 - Atların ve etleri yenen koyun, geyik gibi ehlî veya yabanî hayvanların idrar ve tersleri.. Katır ve merkep tersleri ihtilâflıdır. Galiz necâset sayan olduğu gibi, hafif necâset sayanlar da vardır.
- 2 - Etleri yenmeyen hayvanlardan atmaca, çaylak, kartal gibi havada tersleyen vahşî kuşların tersleri.. Güvercin ve serçe gibi eti yenen kuşların tersinin ise, temiz olduğunu belirtmiştik.

Hafif Necâsetin Namaza Mâni Sayılan Miktarı Ne Kadardır?

Hafif necâsetlerde ölçü, pisliğin, bulaştığı elbisenin veya uzvun dörtte birini kaplamasıdır. Miktar dörtte birden az olursa namaza mâni olmaz. Çok olursa, namazın sıhhatine mânidir. Yıkamak farz olur. Ancak, ibâdete mâni olmayacak miktarda da olsa, galiz ve hafif her türlü necâsetten temizlenmek dinin ruhuna uygun bir davranış olur. Peygamber Efendimiz, "Temizlik imanın yarısıdır."(Müslim, Taharet, 1) buyururken, temizliğe dikkat edenlerin kuvvetli bir îmana sahip olduklarına işaret etmiştir. Bu itibarla ister necâsetin galiz kısmından, isterse de hafif cinsinden olsun, kirlenen yerleri imkanlar ölçüsünde temizlemeye çalışır, her ne kadar namaza mâni olmayacak miktarda da olsa, yine tertemiz bir beden ve elbise ile ibadet etmeyi isteriz. Kaldı ki, namaza mâni olmayacak miktardaki pisliğin de temizlenmesi gerekir.

3. Setr-i Avret

Avret, insan vücudunda başkası tarafından görülmesi ayıp veya günah sayılan yerlerdir. Setr-i avret, avret sayılan yerleri örtmek demektir. Avret yerlerinin namazda olduğu gibi, namaz dışında da örtülmesi ve başkalarına gösterilmemesi gerekir.

Erkek için avret, yani örtülmesi gereken yerler, göbekten diz kapağının altına kadar ki bölgedir.

Buna göre diz kapağı da avretten sayılır, gösterilmesi caiz değildir.

Kadın için avret, yüz, el ve ayak dışındaki bütün vücuttur. Onlar, yüzlerini namazda örtmedikleri gibi, ellerini ve ayaklarını da açık bulundurabilirler. Saçlarıyla beraber başları, kolları ve bacakları örtülü bulunur.

Peygamber Efendimizin (sallallahu aleyhi ve selem) "Allah, bülüğa ermiş kadının namazını başörtüsüz kabul etmez" ve "Kadın bulüğ çağına erince elleri ve yüzü dışında kalan yerlerinin başkasına görünmesi helal olmaz."şeklindeki hadisleri göz önüne alınınca, başörtüsüz kılınan namazın geçerli olmayacağı anlaşılr.

(Devamı haftaya)